

F. t. l. om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

kedsbegreb i stedet tages udgangspunkt i et mere specifikt afgrænset marked for terminerende samtrafik (herunder net-intern terminering), og de enkelte udbyderes omsætning på dette marked. Et skift til dette markedsbegreb ville imidlertid indebære en forøget sandsynlighed for, at mobilselekskaberne på det danske telemarked blev underkastet prisregulering af samtrafikprodukter som nævnt i § 40, stk. 1 og 3, med henvisning til, at de pågældende selskaber havde en stærk markedspostion på det samlede marked for fastnet- og mobilkommunikationstjenester. Dette anses udfra konkurrencesituationen på mobilmarkedet i Danmark ikke for hensigtsmæssigt.

Kommissionen anbefaler desuden, at der i opgørelsen tillige indgår udbydernes samlede samtrafikindtægter for at udleje infrastrukturkapacitet, såvel nationalt som internationalt (jf. definitionen af disse samtrafikprodukter i § 40, stk. 2). Det er ikke relevant at medregne omsætningen på disse områder i de ovenfor nævnte delmarkeder, idet der i Danmark er gennemført en særskilt samtrafikregulering af disse produkter, jf. nedenfor om det marked, som der skal tages udgangspunkt i, i forbindelse hermed.

Udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, der har en stærk markedspostion på ét af de tre ovennævnte delmarkeder, skal imødekomme alle rimelige anmodninger om samtrafik som nævnt på objektive og ikke-diskriminerende vilkår på dette delmarked, for så vidt angår samtrafikprodukterne udveksling af trafik, tjenesteudbyderadgang og samhusning m.v. i tilknytning til disse to hovedkategorier af samtrafik, og vil dermed, for så vidt angår den umiddelbare bekendtgørelsesudmøntning, blive omfattet af de af lovens regler, der sikrer dette. Se dog også de indledende bemærkninger til lovforslagets afsnit IV, og den heri indeholdte beskrivelse af mulighederne for gradvis tilbagetrækning af dele af reguleringen.

Som et element heri rummer lovforslagets § 54 mulighed for at fastsætte, at ikke alle de ovenfor nævnte udbydere af telenet eller teletjenester, som anses for at have et stærk markedspostion på et af de tre nævnte delmarkeder, omfattes af prisreguleringen af samtrafikprodukterne og dermed af kravet om offentliggørelse af standardtilbud.

Se desuden bemærkningerne til § 54 vedrørende den påtænkte prisregulering af de enkelte delmarkeder og typer af markedsaktører.

For så vidt angår den markedsdefinition, som det er hensigten at anvende i forbindelse med afgrænsningen af, hvilke udbydere der har en stærk markedspostion, som forpligter dem til at imødekomme alle rimelige anmodninger vedrørende samtrafikprodukter-

ne leje af de i § 40, stk. 2, nr. 1-3, nævnte forskellige former for infrastrukturkapacitet og samhusning (§ 40, stk. 4) i tilknytning hertil, vil der blive tale om en markedsdefinition, der svarer til den hidtidige definition af markedet for leje af infrastrukturkapacitet. Der er tale om en definition, som er betydeligt anderledes udformet, og som har et langt større geografisk element end den ovenfor nævnte. Dette er i overensstemmelse med den definition af markedet for leje af faste kredsløb, som indgår i faste kredsløb direktivet.

Der vil således være tale om et opsplittet markedsbegreb (en række markeder under de på forhånd fastlagte delmarkeder), der for så vidt angår vurderingen af, om en udbyder har en stærk markedspostion, tager udgangspunkt i markedet for den eller de specifikke former for infrastrukturkapacitet, der efterspørges, i et bestemt geografisk område, der kan dække hele Danmark eller dele heraf.

Som udgangspunkt vil en undergrænse for det område, der kan danne udgangspunkt for en særskilt vurdering af, om en eller flere udbydere har en stærk markedspostion, være et geografisk område, der svarer til en provinsby, således at f.eks. udbydere af egentlige »by-net«, der har en udbredelse svarende til en markedsandel på mere end 25 %, som udgangspunkt vil blive anset for at have en stærk markedspostion.

Det er derimod irrelevant for den pågældende markedsdefinition, hvorvidt der er tale om udbydere af fastnet eller mobilnet. Som det fremgår af bemærkningerne til § 40, stk. 2, vil hovedparten af mobilselekskabernes infrastruktur alene være omfattet af § 40, stk. 2, nr. 4 (se nedenfor herom). I det omfang mobilselekskaberne, i lighed med andre markedsaktører, ud over selv mobilnettene (som danner grundlag for roaming) måtte have anlagt faste punkt-til-punkt infrastrukturstrækninger (radio- eller kabelbaserede) i et omfang, der gør, at disse selskaber eventuelt har en stærk markedspostion på et givet infrastrukturmarked, vil disse blive undergivet regulering på samme måde som andre udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, der har etableret og dermed råder over denne form for infrastruktur.

Med hensyn til det i § 40, stk. 2, nr. 4, nævnte samtrafikprodukt, følger det af lovforslagets § 43, at det er uden betydning for afgrænsningen af, om en udbyder er forpligtet til at imødekomme alle rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om samtrafik om dette produkt, hvorvidt denne udbyder har en stærk markedspostion. Det er derfor ikke relevant at fastsætte specifikke markedsdefinitioner i relation til dette samtrafikprodukt.